Europos Parlamentas
2024-2029

PRIIMTI TEKSTAI

P10_TA(2025)0122

ES kaimo vietovių stiprinimas per sanglaudos politiką

2025 m. birželio 17 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl ES kaimo vietovių stiprinimo per sanglaudos politiką (2024/2105(INI))

Europos Parlamentas,

– atsižvelgdamas į 2024 m. kovo 27 d. Komisijos ataskaitą „Ilgalaikė ES kaimo vietovių vizija: svarbiausi laimėjimai ir tolesni veiksmai“ (COM(2024)0450),

– atsižvelgdamas į savo 2022 m. rugsėjo 15 d. rezoliuciją „ES pasienio regionai: gyvosios Europos integracijos laboratorijos“[1],

– atsižvelgdamas į savo 2025 m. gegužės 8 d. rezoliuciją dėl devintosios ekonominės ir socialinės sanglaudos ataskaitos[2],

– atsižvelgdamas į 2023 m. kovo 15 d. Europos regionų komiteto nuomonę „Tikslai ir priemonės pažangioms Europos kaimo vietovėms kurti“[3],

– atsižvelgdamas į 2022 m. gruodžio 1 d. Europos regionų komiteto nuomonę „Sanglaudos politikos paramos didinimas geografinių ir demografinių trūkumų turintiems regionams (SESV 174 straipsnis)“[4],

– atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 39, 174, 175 ir 349 straipsnius,

– atsižvelgdama į 2020 m. gruodžio 17 d. Tarybos reglamentą (ES, Euratomas) 2020/2093, kuriuo nustatoma 2021–2027 m. daugiametė finansinė programa[5],

---

1 OL C 125, 2023 4 5, p. 114.
2 Priimti tekstai, P10_TA(2025)0098.
3 OL C 188, 2023 5 30, p. 14.
4 OL C 79, 2023 3 2, p. 36.
5 OL L 433 I, 2020 12 22, p. 11, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/2093/oj.

– atsižvelgdamas į 2021 m. birželio 30 d. Reglamentą (ES) 2021/1119, kuriuo nustatoma poveikio klimatui neutralumo pasiekimo sistema ir iš dalies keičiami reglamentai (EB) Nr. 401/2009 ir (ES) 2018/1999 (toliau – Europos klimato teisės aktas)[1],

– atsižvelgdamas į 2021 m. gruodžio 2 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2021/2115, kuriuo nustatomos valstybių narių pagal bendrą žemės ūkio politiką rengtinų strateginių planų (BŽŪP strateginių planų), finansuotinų iš Europos žemės ūkio garantijų fondo (EŽŪGF) ir iš Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP), rėmimo taisyklės ir panaikinami reglamentai (ES) Nr. 1305/2013 ir (ES) Nr. 1307/2013[2],

– atsižvelgdamas į 2021 m. gruodžio 2 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2021/2116 dėl bendros žemės ūkio politikos finansavimo, valdymo ir stebėsenos, kuriuo panaikinamas Reglamentas (ES) Nr. 1306/2013[3],

– atsižvelgdamas į 2021 m. birželio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2021/1060, kuriuo nustatomos bendros Europos regioninės plėtros fondo, „Europos socialinio fondo +“, Sanglaudos fondo, Teisingos pertvarkos fondo ir Europos jūrų reikalų, žvejybos ir akvakultūros fondo nuostatos ir šių fondų bei Prieglobsčio, migracijos ir integracijos fondo, Vidaus saugumo fondo ir Sienų valdymo ir vizų politikos finansinės paramos priemonės taisyklės[4],

– atsižvelgdamas į 2021 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2021/694, kuriuo nustatoma Skaitmeninės Europos programa ir panaikinamas Sprendimas (ES) 2015/2240[5],

– atsižvelgdamas į 2014 m. sausio 7 d. Komisijos deleguotąjį reglamentą (ES) Nr. 240/2014 dėl Europos struktūrinių ir investicinių fondų Europos partnerystės elgesio kodekso[6],

– atsižvelgdamas į Europos socialinių teisių ramsčio principą Nr. 20 (dėl esminių paslaugų prieinamumo),

---

1 OL L 243, 2021 7 9, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1119/oj.
2 OL L 435, 2021 12 6, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2115/oj.
3 OL L 435, 2021 12 6, p. 187, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2116/oj.
4 OL L 231, 2021 6 30, p. 159, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1060/oj.
5 OL L 166, 2021 5 11, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/694/oj.
6 OL L 74, 2014 3 14, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2014/240/oj.

– atsižvelgdamas į savo 2017 m. balandžio 4 d. rezoliuciją dėl moterų ir jų vaidmens kaimo vietovėse[1],

– atsižvelgdamas į savo 2022 m. kovo 8 d. rezoliuciją dėl sanglaudos politikos vaidmens skatinant novatorišką ir pažangią pertvarką ir regionų IRT jungtis[2],

– atsižvelgdamas į savo 2022 m. gruodžio 13 d. rezoliuciją „Ilgalaikė ES kaimo vietovių vizija: stipresnės, sujungtos, atsparios ir klestinčios kaimo vietovės iki 2040 m.“[3],

– atsižvelgdamas į savo 2023 m. lapkričio 23 d. rezoliuciją dėl specialistų potencialo išnaudojimo Europos regionuose[4] ,

– atsižvelgdamas į 2024 m. kovo 27 d. Komisijos komunikatą dėl 9-osios sanglaudos ataskaitos (COM(2024)0149),

– atsižvelgdamas į 2021 m. birželio 30 d. Komisijos komunikatą „Ilgalaikė ES kaimo vietovių vizija: stipresnės, sujungtos, atsparios ir klestinčios kaimo vietovės iki 2040 m.“ (COM(2021)0345),

– atsižvelgdamas į 2025 m. vasario 19 d. Komisijos komunikatą „Žemės ūkio ir maisto produktų gamybos vizija. Ateities kartoms patrauklaus ūkininkavimo ir žemės ūkio maisto produktų sektoriaus kūrimas bendromis jėgomis“ (COM(2025)0075),

– atsižvelgdamas į 2022 m. gegužės 3 d. Komisijos komunikatą „Pirmenybė žmonėms, tvaraus ir integracinio augimo užtikrinimas, ES atokiausių regionų potencialo atskleidimas“ (COM(2022)0198),

– atsižvelgdamas į 2021 m. kovo 25 d. Komisijos komunikatą dėl ekologinės gamybos plėtros veiksmų plano (COM(2021)0141),

– atsižvelgdamas į 2020 m. birželio 17 d. Komisijos ataskaitą dėl demografinių pokyčių poveikio (COM(2020)0241),

– atsižvelgdamas į 2021 m. sausio 27 d. Komisijos žaliąją knygą dėl senėjimo „Kartų solidarumo ir tarpusavio atsakomybės puoselėjimas“ (COM(2021)0050),

– atsižvelgdamas į 2020 m. gegužės 20 d. Komisijos komunikatą „Sąžininga, sveika ir aplinkai palanki maisto sistema pagal strategiją „Nuo ūkio iki stalo“ (COM(2020)0381),

---

1 OL C 298, 2018 8 23, p. 14.
2 OL C 347, 2022 9 9, p. 37.
3 OL C 177, 2023 5 17, p. 35.
4 OL C, C/2024/4225, 2024 7 24, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/4225/oj.

– atsižvelgdamas į 2020 m. gegužės 20 d. Komisijos komunikatą „2030 m. ES biologinės įvairovės strategija. Gamtos grąžinimas į savo gyvenimą“ (COM(2020)0380),

– atsižvelgdamas į 2021 m. lapkričio 17 d. Komisijos komunikatą „ES 2030 m. dirvožemio strategija. Naudojimasis geros būklės dirvožemio teikiama nauda žmonėms, maistui, gamtai ir klimatui“ (COM(2021)0699),

– atsižvelgdamas į Žmogaus teisių tarybos 2018 m. rugsėjo 28 d. priimtą Jungtinių Tautų deklaraciją dėl valstiečių ir kitų kaimo vietovėse dirbančių žmonių teisių,

– atsižvelgdamas į 2016 m. kovo 7 d. priimtą JT Moterų diskriminacijos panaikinimo komiteto bendrąją rekomendaciją Nr. 34 (2016) dėl kaimo vietovėse gyvenančių moterų teisių,

– atsižvelgdamas į savo 2022 m. gegužės 3 d. rezoliuciją dėl ES ekologinio žemės ūkio veiksmų plano[1],

– atsižvelgdamas į Parlamento Žemės ūkio ir kaimo plėtros komiteto užsakytą ir 2022 m. balandžio mėn. Struktūrinės ir sanglaudos politikos teminio skyriaus paskelbtą tyrimą „The future of the European Farming Model: Socio-economic and territorial implications of the decline in the number of farms and farmers in the EU“ (liet. „Europos ūkininkavimo modelio ateitis. Socialiniai, ekonominiai ir teritoriniai ūkių ir ūkininkų skaičiaus mažėjimo padariniai ES“),

– atsižvelgdamas į savo 2022 m. kovo 24 d. rezoliuciją dėl poreikio skubiai parengti ES veiksmų planą siekiant užtikrinti aprūpinimą maistu ES viduje ir už jos ribų, atsižvelgiant į Rusijos invaziją į Ukrainą[2],

– atsižvelgdamas į savo 2018 m. spalio 3 d. rezoliuciją dėl konkrečių kaimo, kalnų ir atokių vietovių poreikių[3],

– atsižvelgdamas į savo 2021 m. birželio 9 d. rezoliuciją „ES biologinės įvairovės strategija iki 2030 m. Gamtos grąžinimas į savo gyvenimą“[4],

– atsižvelgdamas į 2019 m. rugpjūčio mėn. Komisijos tarnybų darbinį dokumentą „Evaluation of the impact of the CAP on generational renewal, local development and jobs in rural areas“ („BŽŪP poveikio

---

1 OL C 465, 2022 12 6, p. 22.
2 OL C 361, 2022 9 20, p. 2.
3 OL C 11, 2020 1 13, p. 15.
4 OL C 67, 2022 2 8, p. 25.

kartų kaitai, vietos plėtrai ir darbo vietoms kaimo vietovėse vertinimas“)[1],

– atsižvelgdamas į 2022 m. sausio 26 d. Europos regionų komiteto nuomonę „Ilgalaikė ES kaimo vietovių vizija“[2],

– atsižvelgdamas į 2025 m. vasario 19 d. Europos regionų komiteto nuomonę „Kaip LEADER ir BIVP programavimas po 2027 m. galėtų padėti geriau įgyvendinti ilgalaikę ES kaimo vietovių viziją“[3],

– atsižvelgdamas į 2022 m. kovo 23 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę „Ilgalaikė ES kaimo vietovių vizija“[4],

– atsižvelgdamas į savo 2023 m. spalio 19 d. rezoliuciją dėl kartų kaitos ES ateities ūkiuose[5],

– atsižvelgdamas į 2024 m. balandžio mėn. paskelbtą Enrico Lettos pranešimą dėl bendrosios rinkos ateities,

– atsižvelgdamas į Parlamento Regioninės plėtros komiteto prašymu atliktą tyrimą „ES sanglaudos politika ne miesto vietovėse“, kurį 2020 m. rugsėjo mėn. paskelbė Struktūrinės ir sanglaudos politikos departamentas,

– atsižvelgdamas į deklaraciją dėl kaimo vietovių ateities ir kaimo plėtros politikos Europos Sąjungoje, kurią 2024 m. gruodžio 12 d. priėmė Kaimo pakto koordinavimo grupė,

– atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 55 straipsnį,

– atsižvelgdamas į Žemės ūkio ir kaimo plėtros komiteto nuomonę,

– atsižvelgdamas į Regioninės plėtros komiteto pranešimą (A10-0092/2025),

A. kadangi šiuo metu 137 mln. ES piliečių –beveik vienas iš trijų – gyvena kaimo vietovėse, kurios sudaro apie 83 proc. ES teritorijos; kadangi trečdalis kaimo vietovių gyventojų gyvena pasienio regione;

---

1 Europos Komisija: Žemės ūkio ir kaimo plėtros generalinis direktoratas, ADE s.a, CCRI, OIR, Micha, E. et al., *Evaluation of the impact of the CAP on generational change, local development and jobs in rural areas – Final report*, Leidinių biuras, 2019, https://data.europa.eu/doi/10.2762/364362.

2 OL C 270, 2022 7 13, p. 18.

3 OL C, C/2025/1703, 2025 3 26, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/1703/oj.

4 OL C 290, 2022 7 29, p. 137.

5 OL C, C/2024/2658, 2024 4 29, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/2658/oj.

kadangi 77 proc. (134 mln. hektarų) žemės ūkio paskirties žemės ir 79 proc. (148 mln. hektarų) miškų yra kaimo vietovėse;

B. kadangi, Eurostato duomenimis, vidutinės pajamos kaimo vietovėse sudaro 87,5 proc. vidutinių pajamų miesto vietovėse;

C. kadangi vis dar skiriasi sanglaudos politikos finansavimas miesto ir kaimo vietovėse: miesto vietovės gauna tris kartus didesnį sanglaudos finansavimą nei kaimo[1];

D. kadangi nuo 1991 m. kaimo vietovėse taikomas LEADER metodas, vėliau įtrauktas į politikos priemonę „Bendruomenės inicijuota vietos plėtros strategija“ (BIVP) ir taikomas pasitelkiant vietos veiklos grupes, pasirodė galintis sutelkti vietos subjektus ir juos įgalinti įgyvendinti novatoriškas ir pritaikytas strategijas;

E. kadangi kaimo vietovės yra Europos ekonomikos kertinis akmuo, jose veikia daug sėkmingų, bet mažai žinomų Europos įmonių (angl. *hidden champions*) ir jos yra neatsiejama Europos kultūrų įvairovės dalis; kadangi jos labai svarbios maisto gamybai ir saugumui, nes yra mūsų kraštovaizdžių, gyvo kaimo paveldo, socialinių ir kultūrinių tradicijų sergėtojos; kadangi jos atlieka svarbų vaidmenį skatinant ES strateginį savarankiškumą žemės ūkio sektoriuje, kuris tebėra strateginis ES prioritetas; kadangi kaimo vietovės įkūnija daugelį aspektų, kurie daro Europą patrauklią ir malonią gyventi;

F. kadangi mažumų kalbų padėties gerinimas gali padidinti informuotumą apie vietos ypatumus, padidinti turizmo patrauklumą ir paskatinti ekonominę veiklą, susijusią su kultūra, švietimu, amatininkyste ir tradiciniais produktais;

G. kadangi COVID-19 pandemija pakeitė visuomenės mąstymą: ji pripažino, kad kaimo vietovės gali padėti spręsti krizių keliamas problemas ir užtikrinti saugesnę, tvaresnę ir patikimesnę gyvenamąją aplinką;

H. kadangi vien sanglaudos politikos fondai negali patenkinti didėjančių poreikių ir iššūkių, su kuriais susiduria ES kaimo vietovės; kadangi turi būti užtikrinta didesnė sąveika ir papildomumas su kitomis ES politikos sritimis, visų pirma su bendra žemės ūkio politika (BŽŪP), siekiant kuo labiau padidinti investicijų į kaimo vietoves poveikį, paspartinti žemės ūkio modernizavimą ir pagrindinių paslaugų bei infrastruktūros plėtrą;

I. kadangi daugiau kaip 40 proc. kaimo vietovių žemės naudojama žemės ūkiui, tačiau, deja, žemės ūkio, miškininkystės ir žuvininkystės sektorių indėlis į kaimo regionus tiek ekonominiu, tiek užimtumo

---

1 Europos regionų komitetas, *„2024 m. ES metinė ataskaita: regionų ir miestų padėtis“*, 2024 m. spalio 7 d.

požiūriu sumažėjo iki vos 12 proc. visų darbo vietų ir 4 proc. bendrosios pridėtinės vertės;

J. kadangi tyrime „The Future of the European Farming Model“ („Europos ūkininkavimo modelio ateitis“) pažymima, kad iki 2040 m. ES gali netekti 6,4 mln. ūkių, t. y. nuo 10,3 mln. 2016 m. jų sumažės iki 3,9 mln.;

K. kadangi pagal SESV 174, 175 ir 349 straipsnius ES siekia mažinti įvairių regionų vystymosi skirtumus ir koordinuoti savo politiką, be kita ko, naudojant Europos struktūrinius ir investicijų fondus ekonominės, socialinės ir teritorinės sanglaudos tikslams pasiekti, ypatingą dėmesį skiriant kaimo vietovėms;

L. kadangi visi regionai – net ir stiprūs regionai, susiduriantys su dideliais pertvarkos iššūkiais – ir toliau turi galėti gauti būsimos sanglaudos politikos finansavimą;

M. kadangi regioniniai subjektai geriau supranta, kuriems projektams turėtų būti teikiama pirmenybė skiriant paramą iš sanglaudos fondų, užtikrinant, kad ištekliai būtų paskirstomi taip, kad geriausiai atitiktų konkrečius jų teritorijų poreikius;

N. kadangi sanglaudos politikos lėšų skyrimas kaimo vietovėms turėtų būti dar labiau supaprastintas, siekiant sumažinti administracinę naštą ne tik galutiniams paramos gavėjams, bet ir atitinkamoms valdžios institucijoms, taip prisidedant ir prie geresnio lėšų įsisavinimo lygio;

O. kadangi kaimo vietovės ypač būdingi demografiniai ir struktūriniai iššūkiai, pvz., gyventojų senėjimas, jų skaičiaus mažėjimas, protų nutekėjimas, didėjanti vyrų ir moterų nelygybė, skirtumai su miesto vietovėmis, struktūriniai žemės ūkio ir miškininkystės sektorių pokyčiai, gaivalinių nelaimių padariniai, energijos ir transporto kainų didėjimas, paslaugų ir infrastruktūros trūkumas, visų pirma pažeidžiamiems asmenims ir asmenims su negalia, šių problemų poveikis pajamų lygiui ir darbo rinkai, dėl to didėja nedarbo lygis ir išlieka didelis skaitmeninis atotrūkis;

P. kadangi demografiniai iššūkiai ypač opūs ES ūkininkaujantiems gyventojams, nes dauguma ūkininkų yra vyresnio nei 50 metų amžiaus;

Q. kadangi siekiant stiprinti sanglaudą kaimo vietovėse reikia nustatyti priemones ir iniciatyvas, kuriomis būtų siekiama remti šeimas, be kita ko, padedant jaunimui ir tėvams derinti šeimos ir profesinį gyvenimą, taip prisidedant prie tvaraus šių bendruomenių vystymosi;

R. kadangi Europos kaimo vietovės ir Europos ūkininkai jau atlieka labai svarbų vaidmenį vykdant su klimato kaita susijusią pertvarką, nes jie patiria didžiausią klimato kaitos poveikį tiek ekonominiu, tiek socialiniu požiūriu, ir kadangi dėl jų pastangų tam tikras neigiamas

žemės ūkio poveikis aplinkai pastaraisiais metais buvo gerokai sumažintas; kadangi ES žemės ūkio sektorius 1990–2021 m. sumažino savo išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį net 24 proc., jame pagaminama 72 proc. atsinaujinančiosios energijos gamybos ir yra 78 proc. neišnaudoto potencialo;

S. kadangi demografiniai pokyčiai nevienodai veikia visas šalis ir regionus, bet daro didesnį poveikį mažiau išsivysčiusiems regionams, nes jie dar labiau padidina esamą teritorinę ir socialinę nelygybę; kadangi reikia rasti sprendimus, kaip panaikinti regionų disbalansą ir nevienodo regionų konvergencijos tempo problemą – kai kurie iš jų vis dar yra įstrigę vystymosi spąstuose; kadangi mažiau išsivysčiusiems regionams, kaip ir ES kaimo vietovėms ir atokiausiems regionams, dėl specifinių jų ypatumų reikia skirti ypatingą dėmesį ir paramą;

T. kadangi per pastaruosius 50 metų bendra kaimo vietovėse gyvenančių gyventojų dalis ES lygmeniu gerokai sumažėjo, visų pirma dėl senėjimo ir emigracijos; kadangi vyresnių nei 65 metų žmonių procentinė dalis kaimo vietovėse yra didžiausia[1]; kadangi apskaičiuota, kad 2033 m. Europos kaimo vietovių gyventojų skaičius sumažės 30 mln., palyginti su 1993 m.;

U. kadangi dėl nepakankamos arba ribotos prieigos prie sveikatos priežiūros, vandens paslaugų, transporto ir skaitmeninės infrastruktūros, švietimo, rekreacinės ir kultūrinės veiklos blogėja regionų, ypač kaimo, pasienio teritorijų, kalnuotų regionų, salų ir atokiausių vietovių, kaip vietų gyventi ir dirbti, reputacija; kadangi pasienio teritorijoms ypač didelį poveikį daro tai, kad tarp regionų nėra pakankamai jungčių transporto ir skaitmeninės infrastruktūros srityse; kadangi kaimo vietovėms didelį poveikį daro galimybių gauti pastovų darbą trūkumas, dėl kurio jaunimas, ypač moterys, yra priversti migruoti;

V. kadangi vandens prieinamumas ir kokybė atlieka labai svarbų vaidmenį užtikrinant sąžiningus, tvarius ir našius pragyvenimo šaltinius kaimo vietovėse;

W. kadangi daugiau dėmesio reikia skirti prevencinėms priemonėms, kad būtų sustiprintasas Europos kaimo vietovių atsparumas gaivalinėms nelaimėms; kadangi integruotas požiūris į vandens išteklių valdymą yra labai svarbus siekiant užkirsti kelią potvyniams ir kovoti su sausromis, visų pirma nuosekliai naudojant ES lėšas;

X. kadangi kaimo vietovės, ypač Europos rytinėje ir pietinėje dalyse bei Vidužemio jūros regione, patiria didžiausią tiesioginį energijos nepritekliaus poveikį ir susiduria su specifiniais iššūkiais, susijusiais su dykumėjimu, miškų gaisrais, klimato kaita ir dėl jos kylančia

---

1 SWD(2023)0021.

asimetrine rizika, vandens išteklių trūkumu ir silpna infrastruktūra, dėl kurių sanglaudos politikoje reikia laikytis tikslinio požiūrio;

Y. kadangi kaimo vietovėse yra didžioji ES biologinės įvairovės dalis, tačiau saugomų buveinių ir rūšių išsaugojimo būklė tebėra prasta ir jų toliau mažėja dėl klimato kaitos ir dirvožemio bei vandens kokybės blogėjimo, o tai daro neigiamą poveikį gamtos ištekliams; kadangi biologinės įvairovės nykimas turi sunkių ekonominių pasekmių žemės ūkio sektoriui ir daro neigiamą poveikį kaimo turizmo patrauklumui;

Z. kadangi perėjimas prie švarios energijos, ekonomikos įvairinimas ir atsinaujinančiųjų energijos išteklių plėtra suteikia didelių galimybių kaimo ir mažiau išsivysčiusiems regionams, todėl jie gali panaudoti savo gamtos išteklius ir geografinius pranašumus bei išnaudoti visą savo potencialą ateityje gaminant atsinaujinančiąją energiją;

AA. kadangi šiuose regionuose labiausiai mažėja gyventojų skaičius ir kadangi šias vietoves daugiausia palieka jaunimas dėl darbo vietų trūkumo ir menkų karjeros perspektyvų, kas skatina gyventojų išvykimą iš kaimo, todėl didėja vyresnio amžiaus gyventojų dalis ir kyla didesnė socialinės izoliacijos rizika;

AB. kadangi kaimo vietovėse nedirbančio, nesimokančio ir mokymuose nedalyvaujančio 15–29 metų amžiaus jaunimo dalis yra didžiausia (12,6 proc.)[1];

AC. kadangi kartų kaita yra vienas iš devynių pagrindinių BŽŪP tikslų;

AD. kadangi visoje Europoje kasdien veiklą nutraukia daug ūkių, pieno ūkių, vynuogių augintojų ir alyvuogių aliejaus gamintojų ir nedaug tokių ūkių valdo jaunesni nei 35 metų ūkininkai; kadangi plataus užmojo žaliosios pertvarkos tikslai teikia galimybių, bet taip pat ir kelia pavojų ekonominei, socialinei ir teritorinei sanglaudai bei Europos žemės ūkiui;

AE. kadangi mūsų maisto gamybos būdas suformavo Europai būdingą kraštovaizdį; kadangi dinamiškos kaimo vietovės puoselėja kokybišką maisto gamybą, kuri savo ruožtu prisideda prie jų ekonomikos; kadangi Europos ūkininkavimo ateities požiūriu bus labai svarbu atkurti ryšį tarp maisto produktų ir regionų bei atgaivinti kaimo vietoves;

AF. kadangi tvirta sanglaudos politika yra labai svarbi siekiant užtikrinti veiksmingą teisės pasilikti kaime principo taikymą kaimo vietovėse, o tam reikia imtis veiksmų įvairiais lygmenimis, be kita ko, skatinti ekonominį stabilumą ir užkirsti kelią gyventojų skaičiaus mažėjimui; pabrėžia, kad labai svarbu visiems piliečiams, ypač jaunimui, nepriklausomai nuo jų gyvenamosios vietos, užtikrinti galimybę naudotis pagrindinėmis viešosiomis gėrybėmis ir paslaugomis;

---

[1] 2024 m. ES metinis pranešimas apie regionų ir miestų padėtį.

kadangi šiuo tikslu būtina skatinti tikslines investicijas į infrastruktūrą, paslaugas, švietimą ir inovacijas;

1. palankiai vertina 2024 m. kovo 27 d. Komisijos ataskaitą „Ilgalaikė ES kaimo vietovių vizija: svarbiausi laimėjimai ir tolesni veiksmai“ ir jame apibrėžtus bendruosius tikslus;

2. atkreipia dėmesį į keturias veiksmų sritis, kuriomis grindžiama kaimo vietovių vizija, ir 30 veiksmų, sudarančių ES kaimo veiksmų planą; ragina Komisiją ir valstybes nares skirti ypatingą dėmesį jo įgyvendinimui;

3. pabrėžia, kad kaimo vietovės turi atlikti svarbų vaidmenį formuojant įvairių valstybių narių ekonominius modelius ir socialinį bei teritorinį organizavimą, ypač dėl to, kad jos yra žemės ūkio ir maisto gamybos centrai, taip pat nepakeičiamo kultūros ir kraštovaizdžio paveldo saugotojos; vis dėlto, pažymi, kad jų svarba vis dar nepakankamai įvertinta ir finansuojama; mano, jog ES turi skatinti tikrą šių vietovių atgaivinimą ir atnaujinimą – dar labiau stengtis mūsų kaimo vietovėms suteikti tinkamas priemones dideliems ilgalaikiams iššūkiams, su kuriais jos susiduria ir kurie daro vis didesnį poveikį regionų konkurencingumui, atsparumui ir socialinei sanglaudai, įveikti, – taip būtų siekiama išsaugoti įvairovę Europoje ir užtikrinti, kad dėl Sąjungos pažangos nenukentėtų kaimo vietovės ir jų gyventojai;

4. mano, jog svarbu plėtoti trumpąsias tiekimo grandines ir skatinti naudoti ženklinimo sistemas tam, kad būtų pripažintos tradicinių kaimo vietovių produktų kokybė ir įvairovė; pabrėžia, kad viešosios valgyklos, pvz., mokyklų ir ligoninių valgyklos, gali atlikti svarbų vaidmenį plėtojant trumpąsias žemės ūkio maisto produktų tiekimo grandines;

5. pripažįsta svarbų mažų ir vidutinių miestų – plėtros centrų kaimo regionuose – vaidmenį ir ragina Komisiją ir valstybes nares specialiai stiprinti jų ekonomines, socialines ir infrastruktūros funkcijas, atgaivinti miestų centrus, geriau išnaudoti kaimo vietovių ir didelių didmiesčių regionų sinergiją, taip pat užtikrinti labiau subalansuotą teritorinį vystymąsi;

6. pabrėžia, jog reikia skubiai imtis kovos su skurdu kaimo vietovėse priemonių: tam reikia parengti tikslines strategijas, skirtas socialinei apsaugai gerinti, ekonominėms galimybėms kurti ir ypač pažeidžiamoms gyventojų grupėms remti, kad būtų nutrauktas skurdo ciklas;

7. pabrėžia, kad kaimo vietovės yra labai svarbios švelninant klimato kaitos poveikį; pabrėžia, kad reikia daugiau investuoti į kaimo vietovių mokslinius tyrimus ir inovacijas, visų pirma, tvaraus žemės ūkio, atsinaujinančiųjų išteklių energijos, skaitmeninės transformacijos ir novatoriškų judumo sprendimų srityse, taip siekiant didinti kaimo regionų konkurencingumą ir atsparumą, taip

pat sukurti energetinį savarankiškumą ir naujų užimtumo galimybių; ragina tvariai valdyti miškus ir užkirsti kelią miškų gaisrams, be kita ko, skatinant naudoti biomasę, kuri išgaunama nedarant žalos miškų ekosistemoms;

8. ragina plėsti atsinaujinančiųjų išteklių energetiką kaimo vietovėse, atsižvelgiant į jų potencialą sumažinti energijos sąnaudas įtraukiant pilietinę visuomenę ir vietos bendruomenes; pabrėžia, jog reikia finansinių paskatų, priemonių, pvz., atsinaujinančiųjų išteklių energijos bendrijų, ir supaprastintų administracinių procesų tam, kad būtų padidinta regioninė energetinė nepriklausomybė ir tvarumas, kartu vengiant neigiamo poveikio maisto gamybai, žemės prieinamumui ir kainoms, taip pat socialinei sanglaudai; ragina sukurti specialųjį fotovoltinių, vėjo ir kitų atsinaujinančiųjų energijos išteklių diegimo finansavimo mechanizmą;

9. ragina labiau remti senesnių pastatų, įskaitant istorinius pastatus, bažnyčias ir kitas religinių apeigų vietas, sporto sales ir mokyklas kaimo vietovėse, išsaugojimą, restauravimą ir pertvarkymą, kad būtų padidintas energijos vartojimo efektyvumas, tvarumas ir sauga; primygtinai ragina investuoti į viešosios infrastruktūros modernizavimą, kai įmanoma, išsaugant istorines struktūras; ragina Komisiją ir valstybes nares skatinti rengti specialią politiką, kuria būtų remiama kaimo būstų renovacija ir energijos vartojimo požiūriu efektyvus modifikavimas, finansinės paskatos pirmą kartą namą kaime perkantiems asmenims, visų pirma, jaunimui ir šeimoms, taip pat tvarių ir įperkamų būstų projektų, kurie būtų pritaikyti prie vietos bendruomenių poreikių ir kuriais būtų prisidedama prie šių regionų patrauklumo ir atgaivinimo, plėtojimas;

10. prašo Komisijos įvertinti ir visapusiškai įgyvendinti SESV 174, 175 ir 349 straipsnius, kad būtų panaikintas regionų vystymosi atotrūkis, be kita ko, susijęs su infrastruktūra, ir užtikrinti, kad visų sričių ES politikoje ne tik būtų taikomas principas „nepakenkti sanglaudai“, bet ir, kai įmanoma, būtų laikomasi ryžtingesnio „sanglaudos skatinimo“ požiūrio, ypač kaimo vietovėse ir vietovėse, kurias ypač paveikė pramonės pertvarka, demografiniai iššūkiai ir gyventojų skaičiaus mažėjimas, taip pat vietovėse, kurioms gresia gyventojų skaičiaus mažėjimas, pvz., atokiausiuose regionuose, salose, pasienio ir kalnų regionuose;

11. ragina Komisiją parengti kaimo strategiją programavimo laikotarpiui po 2027 m.; primygtinai ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti, kad kaimo aspektas būtų įtrauktas į atitinkamų sričių politiką, ir užtikrinti, kad ši strategija skatintų ekonominę ir socialinę kaimo vietovių plėtrą, taip pat būtų skiriami specialūs ištekliai žemės ūkio modernizavimui, kaimo mažosioms ir vidutinėms įmonėms (MVĮ) ir startuoliams skirtai paramai, taip pat trumpų tiekimo grandinių skatinimui tam, kad kaimo vietovės taptų labiau susietos, konkurencingesnės, atsparesnės ir patrauklesnės jaunimui ir investuotojams, taip užtikrinant subalansuotą ir darnų vystymąsi

ilguoju laikotarpiu ir gerinant gyvenimo kokybę; pabrėžia, jog dėl šios priežasties svarbu priimti iš tiesų veiksmingą ES lygmens tinkamumo kaimo vietovėms užtikrinimo mechanizmą, kad būtų galima įvertinti galimą visų sričių politikos poveikį ir sušvelninti galimą jų poveikį kaimo vietovėms;

12. pabrėžia, jog siekiant užtikrinti ilgalaikę kaimo vietovių gerovę ir remti žemės ūkio sektorių tam, kad jis taptų tvirtas, taip pat siekiant išlaikyti šią gerovę kaimo vietovėse labai svarbu kitoje daugiametėje finansinėje programoje (DFP) stiprinti ES struktūrinių ir investicijų fondų ir programos „Europos horizontas“ – pavyzdinės ES mokslinių tyrimų ir inovacijų programos ir BŽŪP – sąveiką;

13. ragina Komisiją iki 2027 m. pateikti ataskaitą apie tinkamumo kaimo vietovėms užtikrinimo mechanizmo taikymą ES lygmens politikai ir intervencinėms priemonėms, taip pat apie gautus rezultatus;

14. ragina Komisiją pirmenybę teikti tikslinėms investicijoms ir politikos priemonėms, kuriomis remiamas perėjimas prie naujos kartos ūkininkų, siekiant modernizuoti ES žemės ūkį ir sukurti daugiau galimybių kaimo vietovėse;

15. pabrėžia itin svarbų sanglaudos politikos vaidmenį plėtojant kaimo vietoves kaip decentralizuotą ir galingą ekonominio ir socialinio vystymosi priemonę, leidžiančią visiems regionams spręsti šias konkrečias Sąjungos problemas; atsižvelgdamas į tai pabrėžia, kad sanglaudos politika ir toliau turėtų būti vienas iš pagrindinių DFP po 2027 m. ramsčių, o asignavimai turėtų siekti minimalią ribą, atitinkančią dabartinės 2021–2027 m. DFP lygį, užtikrinant esminį jos vaidmenį mažinant regioninius skirtumus ir kuriant atsparesnę ir konkurencingesnę Europą, kurioje niekas nebūtų paliktas nuošalyje; ragina kitoje sanglaudos politikos programoje išnagrinėti galimybę skirti pakankamai išteklių kaimo ir kalnuotoms vietovėms ir papildyti regionų BVP kitais rodikliais; primena, kad turi būti laikomasi pagrindinių sanglaudos politikos principų, pvz., partnerystės, daugiapakopio valdymo, teritorinio požiūrio ir pasidalijamojo valdymo, taip siekiant skatinti vystymąsi ir patenkinti konkrečius kaimo vietovių poreikius ir išspręsti jų iššūkius, ypatingą dėmesį skiriant priemonėms, kuriomis remiamas tvarus augimas ir vystymasis, jaunimo ir moterų, įskaitant smurto prieš moteris aukas, užimtumas ir paslaugų bei infrastruktūros gerinimas;

16. mano, kad pažangiosios specializacijos ir ekonomikos įvairinimo strategijos galėtų skatinti daugiau galimybių kaimo vietovėse; ypač pabrėžia, kad į sanglaudos politiką labai svarbu integruoti pažangiųjų kaimų koncepciją ir aiškiai remti pažangiųjų kaimų plėtrą, skiriant lankstų finansavimą ir taikant integruotą požiūrį, – tai būtų novatoriška priemonė gyvenimo kokybei gerinti ir kaimo vietovėms bei paslaugoms atgaivinti pasitelkiant skaitmenines ir socialines inovacijas ir iniciatyvas, pvz., skatinimą kurti darbo

erdves, taip siekiant pritraukti darbuotojus, įskaitant nuotolinius darbuotojus, ir prisidėti prie vietos ekonomikos atgaivinimo;

17. ragina imtis iniciatyvų, kuriomis skatinamas ekonominis ir socialinis tvarumas, įskaitant paramą kaimo verslumui, kaimo turizmui ir naujiems verslo modeliams, pagrįstiems inovacijomis ir skaitmeninimu;

18. ragina Komisiją būsimoje sanglaudos politikoje taip užtikrinti tvirtą ir holistinį dėmesį kaimo vietovių vystymuisi, kad visos politikos iniciatyvos atitiktų tikslą mažinti teritorinius skirtumus; mano, kad labai svarbu parengti ilgalaikes kaimo vietovių rėmimo strategijas, daugiausia dėmesio skiriant sanglaudos ir tvarumo principams ir numatant būtinas priemones demografiniams, socialiniams ir ekonominiams uždaviniams spręsti, taip siekiant užtikrinti, kad šios vietovės netaptų apleistomis vietomis, bet galėtų tapti pagrindinėmis veikėjomis kuriant Europos ateitį, kurioms nereikėtų nuolat pasikliauti ypatingomis intervencinėmis priemonėmis; todėl ragina Komisiją įgyvendinant būsimą sanglaudos politiką remti svarų kaimo vietovių vystymąsi ir įsipareigoti įsteigti vietos informacijos centrus ir sukurti platformą bei teikti finansinę paramą tam, kad valstybės narės galėtų keistis informacija ir geriausia patirtimi, susijusia su finansavimo galimybėmis, taip siekiant vietos valdžios institucijoms teikti veiksmingą paramą ir padėti valdyti išteklius bei įgyvendinti vystymosi iniciatyvas; be to, pabrėžia, kad veiksmingas regionų, vietos ir kaimo valdžios institucijų dalyvavimas ir tvirti administraciniai gebėjimai yra labai svarbūs mažinant pernelyg didelę administracinę naštą ir sudėtingus reikalavimus paramos gavėjams, taip pat siekiant veiksmingai panaudoti sanglaudos politikos lėšas; pabrėžia, kad kai kuriose šalyse vis dar sunku gauti finansavimą iš kelių šaltinių, ir ragina Komisiją stiprinti EŽŪFKP ir sanglaudos politikos fondų papildomumą;

19. pabrėžia, kad reikia integruotos Europos kaimo vietovių atgaivinimo strategijos, be kita ko, plėtojant ekologinio ūkininkavimo rajonus, pripažįstant jų potencialą įvairinti kaimo ekonomiką taikant fiskalines, ekonomines ir socialines priemones aktyviems gyventojams išlaikyti; taip pat pabrėžia, kad svarbu nustatyti paskatas sveikatos priežiūros, švietimo ir viešojo administravimo specialistų persikėlimui, taip pat pabrėžia, kad vietos valdžios institucijų ir privačiojo sektoriaus partnerystės yra svarbios kuriant naujas darbo vietas;

20. pabrėžia, kad išplėtus integruotų teritorinių investicijų (ITI) planus ir išnaudojus visą jų potencialą jie galėtų tapti būsimos integruoto regioninio, vietos ir kaimo vystymosi kertiniu akmeniu; pabrėžia, jog labai svarbu stiprinti ITI vaidmenį kaimo vietovėse, kad būtų skatinama teritorinė sanglauda, gerinamas junglumas ir skatinamas integracinis ekonomikos augimas remiant tokius pagrindinius sektorius kaip žemės ūkis, kaimo MVĮ, turizmas ir atsinaujinančiųjų išteklių energija; be to, ragina užtikrinti didesnį ITI įgyvendinimo

lankstumą, didesnius finansinius asignavimus ir didesnę sąveiką su kitais ES finansavimo mechanizmais, įskaitant LEADER ir bendruomenės inicijuota vietos plėtrą, kurios yra pagrindinės priemonės, kuriomis skatinama principu „iš apačios į viršų“ grindžiama dalyvaujamoji kaimo plėtra ir palaikoma bei atkuriama guvi ir klestinti vietos kaimo ekonomika, taip siekiant kuo labiau padidinti poveikį ir aktyviai įtraukti regionų ir vietos valdžios institucijas ir pilietinę visuomenę laikantis partnerystės principo;

21. siūlo visiems atitinkamiems Komisijos generaliniams direktoratams bent du kartus per programavimo laikotarpį atlikti savo atitinkamos srities politikos teritorinio poveikio vertinimą; mano, kad atliekant šiuos vertinimus būtų sukurtas tikslesnis atskaitos scenarijus ir nustatyti būdai, kaip veiksmingiau integruoti kaimo vietovių ypatumus į ES politiką;

22. ragina valstybes nares visapusiškai pasinaudoti visomis priemonėmis, kuriomis remiami kaimo, sausumos, kalnuoti, salų ir atokiausi regionai, taip pat pasienio regionai ir prie ES išorės sienų esantys regionai, įskaitant tuos, kurie ribojasi su Rusija, Baltarusija ir Ukraina ir kuriuos labiausiai paveikė karas, taip siekiant sumažinti ekonomikos sutrikimų poveikį ir užtikrinti jų ateitį bei gerovę; palankiai vertina naująjį reglamentą dėl „BRIDGEforEU“ ir prašo valstybių narių jį įgyvendinti stiprinant pasienio regionų bendradarbiavimą, kad teikiant pagrindines paslaugas ir plėtojant infrastruktūrą poveikį patiriančiose kaimo vietovėse būtų sudarytos sąlygos masto ekonomijai;

23. pabrėžia, kad ES kaimo vietovės yra labai įvairios ir tai, kad jų ilgalaikei vizijai reikia sprendimų, kurie būtų parengti atsižvelgiant į jų poreikius ir išteklius, sykiu tobulinant ilgalaikes tvaraus augimo strategijas; atsižvelgdamas į tai pabrėžia, kad reikia visapusiškai įtraukti vietos ir regionų valdžios institucijas, kurios gali geriausiai nustatyti dabartinius iššūkius ir poreikius regionų ir vietos lygmenimis; pabrėžia, kad svarbu išlaikyti decentralizuotą sanglaudos politikos programavimo ir įgyvendinimo modelį, grindžiamą partnerystės principu ir daugiapakopiu valdymu, taip pat konkrečioms vietovėms pritaikytu požiūriu laikantis principo „iš apačios į viršų“; todėl ragina aktyviai įtraukti regionų ir vietos valdžios institucijas ir taip užtikrinti, kad vietos ir regionų valdžios institucijos turėtų daugiau tiesioginės prieigos prie sanglaudos politikos fondų, būtų mažinamas biurokratinis sudėtingumas ir sutrumpintas išmokėjimo laikas, taikant paprastesnes procedūras, intuityviąsias skaitmenines platformas ir didesnę techninę paramą vietos paramos gavėjams; siūlo skatinti mažiems projektams kaimo vietovėse taikyti išankstinio finansavimo ir išankstinių išmokų schemas;

24. pabrėžia, kad dėl centralizacijos gali atsirasti biurokratinių trūkumų ir vėlavimų panaudojant lėšas, o tai galiausiai susilpnintų ES investicijų į kaimo plėtrą veiksmingumą;

25. pabrėžia, kad įgyvendinant kaimo vietovių vystymosi politiką valdymo metodas turi būti koordinuojamas, integruotas ir apimantis daug sektorių ir kad siekiant užtikrinti jo sėkmę labai svarbu stiprinti daugiapakopį požiūrį, atitinkantį subsidiarumo principą;

26. pabrėžia, kad atsparumas yra labai svarbus siekiant sudaryti sąlygas vietos ir regionų lygmens valdžios institucijoms sušvelninti staigių iššūkių poveikį, prie jų prisitaikyti ir po jų atsigauti, taip užtikrinant bendruomenės gerovę, saugumą ir ilgalaikį tvarumą;

27. ragina skirti tinkamą sanglaudos politikos finansavimo dalį pasienio regionams, todėl ragina suteikti didesnę autonomiją Europos teritorinio bendradarbiavimo grupėms (ETBG) atrenkant projektus ir naudojant lėšas, visų pirma, paskiriant ETBG INTERREG programų valdymo institucijomis, stiprinant jų institucinius ir finansinius pajėgumus; be to, rekomenduoja suteikti svaresnį vaidmenį ETBG siekiant 5-ojo politikos tikslo, t. y. priartinti Europą prie jos piliečių;

28. pabrėžia, kad reikia stiprinti demokratinį ir politinį dalyvavimą kaimo vietovėse skatinant aktyvų pilietinį aktyvumą ir skaitmenines priemones; ragina Komisiją remti iniciatyvas, kuriomis skatinami vietos demokratiniai procesai, taip siekiant pagerinti miesto ir kaimo regionų sanglaudą;

29. pabrėžia, jog kaimo vietovės turi būti pajėgios teikti kokybiškas visuotinės svarbos paslaugas gyventojams tam, kad pagerėtų jų gyvenimas, ir išnaudoti savo pranašumus siekiant darnaus vystymosi, kuriam jos turėtų gauti pakankamą finansinę paramą; atitinkamai pabrėžia, kad jog reikia užtikrinti vienodas galimybes, visų pirma, pažeidžiamiems asmenims ir asmenims su negalia, naudotis visomis sveikatos priežiūros paslaugomis, transporto ir junglumo paslaugomis, įskaitant novatoriškus judumo sprendimus, specialius įperkamo būsto planus, vandens tiekimo paslaugas, švietimo ir mokymo paslaugas, skaitmeninę infrastruktūrą ir kitas pagrindines paslaugas, pvz., pašto ir bankininkystės paslaugas, taip užtikrinant jų prieinamumą ir įperkamumą, kad būtų užtikrintos tinkamos gyvenimo sąlygos; todėl ragina Komisiją ir valstybes nares sudaryti palankesnes sąlygas gauti finansavimą ir specialiai pritaikytas paramos priemones socialinės ekonomikos iniciatyvoms, kuriomis tenkinami vietos poreikiai ir prisidedama prie regioninės plėtros, taip pat kartu stiprinti finansinę paramą, teikiamą kaimo MVĮ, visų pirma, palengvinant prieigą prie finansinių išteklių, kooperatyvų ir vietos vertės grandinių, kuriomis skatinamas ekonomikos įvairinimas;

30. pabrėžia, jog vandens ištekliai yra strategiškai svarbūs kaimo vietovėms ir jog pagal sanglaudos politiką ir kaimo plėtros programas reikia skirti pakankamai išteklių vandens tinklui išlaikyti ir atnaujinti; ypač rekomenduoja įtraukti priemones, kuriomis kaimo vietovėse būtų kovojama su nuotėkiu, gerinamas tiekimo sistemų veiksmingumas ir skatinamas tausus vandens išteklių naudojimas;

31. mano, jog svarbu daugiau dėmesio skirti prevencinėms priemonėms, kad būtų padidintas Europos kaimo vietovių atsparumas gaivalinėms nelaimėms; mano, kad integruotas požiūris į vandens išteklių valdymą yra itin svarbus vienu metu sprendžiant potvynių prevencijos ir sausrų valdymo klausimus, nes tai yra dvi didėjančios grėsmės daugelyje kaimo regionų žemės ūkio ir maisto sektoriuose; pripažįsta, kad, atsižvelgiant į aplinkybes, pirmenybę reikėtų teikti užtvankų ir rezervuarų statybai arba esamų įrenginių modernizavimui, kartu užtikrinant pusiausvyrą tarp pastatytos infrastruktūros ir palyginti mažų sąnaudų švelnias priemonių, visų pirma dėl to, kad jos gali būti švarus energijos šaltinis; nors sanglaudos politika jau remia šios srities iniciatyvas, tačiau pažymi, kad reikia papildomų projektų ir daugiau investicijų, atitinkančių nacionalines ir regionines rizikos valdymo strategijas, taip siekiant užtikrinti, kad kaimo vietovės būtų geriau pasirengusios su klimatu susijusiems ekstremaliems meteorologiniams reiškiniams ir galėtų juos atlaikyti;

32. pabrėžia, kad daugelyje Europos kaimo vietovių, ypač Pietų Europoje ir Vidužemio jūros baseine, auga grėsmė nukentėti nuo su klimatu susijusių reiškinių, pvz., gaivalinių nelaimių, dykumėjimo ir vandens trūkumo; ragina Komisiją skatinti rengti į ateitį orientuotas prisitaikymo strategijas nacionaliniu, regioniniu ir vietos lygmenimis, įskaitant vandentvarką, atsparią infrastruktūrą ir pasirengimą nelaimėms, ir ragina investuoti į novatorišką vandens infrastruktūrą, pvz., išvalytų nuotekų pakartotinį naudojimą ir pažangias drėkinimo sistemas, taip pat lietaus vandens surinkimo rezervuarų statybą;

33. pažymi, kad kaimo vietovės turi ribotas galimybes naudotis pagrindinėmis sveikatos priežiūros paslaugomis, jose trūksta infrastruktūros ir medicinos darbuotojų, todėl ragina gerinti galimybes naudotis kokybiškomis sveikatos priežiūros paslaugomis, įskaitant psichikos sveikatos paslaugas;

34. ragina valstybes nares ir vietos valdžios institucijas išsaugoti pagrindines paslaugas, kurios yra gyvybiškai svarbios kaimo vietovių vystymuisi, t. y. nenustatyti ekonominių apribojimų sveikatos priežiūrai kaimo vietovėse, nes tai lemtų pirmosios pagalbos įstaigų ir pagrindinių ligoninių struktūrų, kurios turėtų būti stiprinamos, uždarymą arba jų skaičiaus sumažėjimą;

35. ragina Komisiją ir valstybes nares parengti mobiliųjų medicinos padalinių ir nuotolinės medicinos planą, stiprinti medicinos paslaugas, įskaitant medicinines SPA paslaugas, bendruomenės sveikatos priežiūros slaugytojus ir skaitmeninius sveikatos priežiūros sprendimus bei paskatas gydytojams, dirbantiems kaimo ir atokiose vietovėse;

36. ragina Komisiją į savo e. sveikatos strategiją įtraukti specialias priemones, skirtas kaimo vietovėms, taip siekiant vietos sveikatos priežiūros padaliniams teikti praktinę paramą technologiniam

atnaujinimui ir skatinti padalinius teikti paslaugas; pabrėžia, kad valstybėms narėms taip pat turėtų būti pasiūlyta kaimo vietovėms skirta atrankinės patikros programa ir kad taip pat turėtų būti teikiama administracinė parama siekiant padėti rengti planus ir prevencijos registrus; ragina valstybes nares atsižvelgti į šių vietovių ypatumus ir skatinti steigti kaimo vaistines, taip siekiant specialiai pritaikyti vaistinių tinklus prie kaimo vietovių, nustatant vaistų ir medicinos prietaisų tiekimo koordinavimo tvarką, kad būtų galima racionalizuoti ir pritaikyti sveikatos priežiūros įstaigų poreikius prie konkrečios vietovės; ragina valstybes nares gerinti pirminės sveikatos priežiūros ir paramos paslaugų teikimą šiose vaistinėse, kurios įvardijamos kaip kaimiškosios;

37. pabrėžia itin svarbų infrastruktūros plėtros vaidmenį kaimo vietovių ekonominiam ir socialiniam augimui, grindžiamą transporto (ypač viešojo) sistemų, galinčių pagerinti junglumą ir prieigą prie esminių paslaugų, energetikos tinklų, įskaitant atsinaujinančiuosius energijos išteklius, ir tinkamos skaitmeninio junglumo infrastruktūros, poreikiu; visų pirma pažymi, kad reikia gerinti transporto ir skaitmeninio junglumo kokybę, siekiant užtikrinti, kad žmonės galėtų lengvai patekti į darbo vietas, mokyklas, ligonines, naudotis viešosiomis paslaugomis ir įsidarbinti; pabrėžia, kad reikia plėtoti arba gerinti kelių, geležinkelių ir jūrų transporto jungtis įgyvendinant ES bendrai finansuojamas programas, kad būtų sumažinta kaimo vietovių izoliacija, visų pirma urbanistinių centrų atžvilgiu, sumažintas esamas atotrūkis ir sudarytos palankesnės sąlygos tvariam žmonių ir prekių judumui; ragina parengti išsamią judumo kaimo vietovėse gerinimo strategiją, kurioje daug dėmesio būtų skiriama tvarumui, įkrovimo infrastruktūros plėtrai ir e. judumo skatinimui; pabrėžia, kad reikia tikslinių investicijų į viešąjį transportą, dalijimosi transporto priemonėmis sprendimus ir alternatyvius transporto modelius, kad kaimo gyventojams būtų užtikrintas prieinamumas ir junglumas;

38. pabrėžia, kad skaitmeninė atskirtis tarp kaimo ir miesto vietovių tebėra didelė, o tai trukdo užtikrinti lygias galimybes visiems gyventojams; ragina Komisiją ir valstybes nares paspartinti investicijas į plačiajuostį ryšį, įskaitant 5G ryšį, geresnę judriojo ryšio aprėptį, sparčiojo interneto tinklus, skaitmeninius ūkininkavimo sprendimus ir kaimo inovacijų centrus, užtikrinant, kad skaitmeninė transformacija būtų naudinga kaimo bendruomenėms, kartu ypatingą dėmesį skiriant regionams, kurie yra mažiau pasirengę šiai transformacijai, įskaitant atokias vietoves ir atokiausius regionus; pabrėžia, kad šios investicijos yra labai svarbios siekiant didinti našumą, remti mažų ūkių verslumą, sudaryti palankesnes sąlygas nuotoliniam darbui, prieigai prie e. paslaugų ir internetiniam mokymui bei užtikrinti, kad kaimo vietovės išliktų konkurencingos skaitmeniniame amžiuje; pabrėžia skaitmeninio raštingumo ir profesinio mokymo iniciatyvų poreikį, siekiant remti skaitmeninių technologijų integravimą į kaimo ekonomiką ir įveikti esamą technologinį ir ekonominį atotrūkį;

39. pabrėžia karinio mobilumo, kaimo infrastruktūros plėtros ir regioninio saugumo svarbą ir tarpusavio sąsajas; akcentuoja ES karinio mobilumo tinklo ir transeuropinio transporto tinklo sutaptį;

40. ragina parengti strategijas, kuriomis būtų sprendžiamas laisvų pastatų klausimas ir skatinamos alternatyvios būsto koncepcijos kaimo vietovėse, įskaitant įperkamą būstą, renovacijos projektus ir skirtingų kartų namus; pabrėžia, kad reikia paskatų pakeisti laisvų pastatų paskirtį, remti bendruomenines būsto iniciatyvas ir užtikrinti tvarias bei įtraukias gyvenamąsias erdves;

41. pabrėžia, kad svarbu skatinti prioritetinę politiką, kuria būtų remiami jauni žmonės, kurie yra pagrindiniai veikėjai vykstant gyventojų kėlimosi iš kaimo į miestą procesui, ir ragina Komisiją pasirūpinti, kad jiems būtų veiksmingai užtikrinta „teisė pasilikti“ taikant tikslines priemones, kuriomis siekiama sustabdyti demografinį nuosmukį kaimo vietovėse ir skatinti talentingus žmones ten likti; mano, kad asmenims, norintiems prisidėti prie savo vietos bendruomenių vystymosi, turėtų būti suteikta daug galimybių, todėl būtina skubiai pašalinti kliūtis ir didelius skirtumus tarp miesto ir kaimo vietovių jaunimo, susijusius su galimybėmis gauti kokybišką išsilavinimą, ekonomine nepriklausomybe, socialiniu ir politiniu dalyvavimu ir kartų socialine sąveika; ragina imtis konkrečių priemonių ir įgyvendinti tikslines finansavimo programas, įskaitant Komisijos veiksmų planą dėl protų nutekėjimo, siekiant remti jaunimą ir jaunus verslininkus, suteikiant jiems visas reikiamas priemones ir išteklius ir taip padedant jiems gauti prieigą prie žemės ūkio paskirties žemės, darbo vietų ir verslo galimybių; pažymi, kad tokios priemonės turėtų apimti geresnes galimybes naudotis viešosiomis paslaugomis, švietimo ir kultūros infrastruktūra, būsto prieinamumą, lengvatines paskolas ir, deramai atsižvelgiant į subsidiarumo principą mokesčių srityje, su mokesčiais susijusias paskatas, kurios padėtų jaunimui kurti stabilią ateitį, atitinkančią jų siekius, neprivalant palikti savo gimtinės, ir paskatų įsikurti kaimo vietovėse arba grįžti į jas kūrimą; todėl mano, kad būtina skatinti kaimo ekonomikos įvairinimo priemones išnaudojant vietos potencialą, be kita ko, ne žemės ūkio ir turizmo srityse, ir kurti kokybiškas darbo vietas;

42. pabrėžia, kad svarbu skatinti profesinį rengimą ir mokymą, kartu skatinant jaunimo vadovaujamas iniciatyvas ir neformaliojo mokymosi galimybes jaunimui siekiant ugdyti konkrečius įgūdžius, susijusius su kaimo vietovių ekonomika; tokie veiksmai būtų socialinės sanglaudos ir kokybiško užimtumo priemonė, skirta kovoti su gyventojų skaičiaus mažėjimu šiose vietovėse;

43. pabrėžia svarbų informuotumo didinimo ir dalijimosi žiniomis kampanijų vaidmenį įgyvendinant įvairias švietimo kampanijas ir programas ir tai, kad svarbu jas įtraukti į mokyklų mokymo programas; pabrėžia, kad vis didesnį susirūpinimą kelia duomenys apie mokyklos nebaigimą, todėl ragina nacionalines ir vietos valdžios

institucijas pertvarkyti savo mokyklų sistemas, kad jų teritorijose būtų užtikrinta teisė į mokslą, atsižvelgiant į rimtus ir objektyvius sunkumus, su kuriais jos gali susidurti; todėl ragina valstybes nares ir vietos valdžios institucijas nejungti esamų mokyklų valdymo struktūrų šiose vietovėse;

44. ragina Komisiją ir valstybes nares numatyti naujas subsidijuojamas kredito priemones, kuriomis būtų galima remti jaunų verslininkų ir moterų veiklą, įskaitant alternatyvių formų garantijas siekiant gauti kreditą; ragina teikti finansinę paramą siekiant įgalinti jaunuosius ūkininkus, užtikrinant kaimo ekonomikos augimą;

45. palankiai vertina naują 3 mlrd. EUR vertės paskolų finansavimo paketą, kurį Europos investicijų banko (EIB) grupė numatė žemės ūkio, miškininkystės ir žuvininkystės veiklai visoje Europoje, kaip apčiuopiamą iniciatyvą, kuria siekiama panaikinti MVĮ finansavimo spragas žemės ūkio ir bioekonomikos srityse ir sudaryti palankesnes sąlygas jaunųjų ūkininkų ir moterų finansavimui užtikrinti; ragina EIB grupę išnagrinėti naujas paramos formas, kad būtų užtikrintas likvidumas žemės ūkio ir kaimo vertės grandinių dalyviams;

46. ragina Komisiją ir valstybes nares skatinti vietos startuolius ir paskatų programas, skirtas jaunimo grįžimui ir jaunimo būsto pirkimui ir renovacijai kaimo vietovėse skatinti;

47. ragina Komisiją įsteigti jaunimo verslumui kaimo vietovėse skirtą Europos fondą, ypatingą dėmesį skiriant regionams, kuriuose pastebimas didelis jaunimo nedarbas ir protų nutekėjimas; pažymi, kad šis fondas turėtų remti kaimo startuolius, novatorišką žemės ūkį, tvarų turizmą ir skaitmeninimą taikant specialias finansines priemones ir mokesčių paskatas;

48. atkreipia dėmesį į tai, kad reikia užtikrinti visiems vienodas galimybes naudotis priemonėmis, kurios sudarytų sąlygas įgyti kokybiškų įgūdžių, reikalingų profesiniams tikslams pasiekti, taip pat profesinį mokymą ir švietimą; apgailestauja dėl to, kad, kalbant apie kaimo vietoves, daugelyje sričių moterų darbui šiuo metu nesudaromos vienodos galimybės ir sąlygos, nes jos dažnai susiduria su papildomais sunkumais, įskaitant ribotas galimybes įsidarbinti, nepakankamas profesinio ir asmeninio gyvenimo pusiausvyros užtikrinimo priemones ir vaikų priežiūros įstaigų trūkumą; pabrėžia, kad reikia skatinti moterų užimtumui palankią aplinką, remiant visas šeimas, užtikrinant kokybiškas ikimokyklinio ugdymo ir priežiūros sistemas ir paramą tėvams;

49. ragina teikti didesnę paramą moterims kaimo vietovėse, visų pirma taikant priemones, kuriomis gerinamos galimybės įsidarbinti, mokytis, naudotis sveikatos priežiūros ir socialine infrastruktūra, taip pat stiprinama apsauga nuo smurto ir smurto prevencija, siekiant skatinti moterų ekonominį ir socialinį dalyvavimą; pabrėžia, kad turėtų būti sukurtos tikslinės programos siekiant remti moteris

verslininkes kaimo regionuose, siekiant sustiprinti jų ekonominę nepriklausomybę;

50. pabrėžia, kad parama moterims kaimo vietovėse yra būtina dėl įvairių priežasčių, įskaitant lyčių lygybės, ekonomikos augimo ir bendruomenės vystymosi skatinimą, skurdo mažinimą ir aplinkos tvarumo užtikrinimą; pabrėžia, kad moterys atlieka daugialypį vaidmenį kaimo plėtros srityje kaip darbuotojos, ūkininkės ir verslo savininkės, ir pabrėžia, kad dažnai neatsižvelgiama į jų svarbą kaimo vietovėse ir vietos ekonomikoje; pabrėžia, kad, rengiant struktūrinės socialinės paramos ir regioninės plėtros programas, ypatingas dėmesys turėtų būti skiriamas moterims kaimo vietovėse; pabrėžia, kad šių kliūčių šalinimas yra labai svarbus siekiant įgalinti moteris ir išnaudoti visą jų potencialą kaimo bendruomenėse;

51. ragina valstybes nares ir Komisiją didinti informuotumą apie esamas ir būsimas ES finansavimo galimybes, skirtas moterims verslininkėms kaimo vietovėse, ir sudaryti joms palankesnes sąlygas gauti finansinę paramą; ragina valstybes nares ir regionų bei vietos valdžios institucijas pasinaudoti esamais ES struktūriniais ir investicijų fondais siekiant skatinti verslininkes;

52. ragina vykdyti užimtumo politiką paisant lyčių lygybės principo ir tikslines priemones, kuriomis būtų skatinama geresnė profesinio ir asmeninio gyvenimo pusiausvyra kaimo vietovėse, įskaitant lanksčius darbo modelius, skaitmeninio darbo galimybes, geresnę laisvalaikio veiklų ir švietimo paslaugų pasiūlą, taip pat bendruomeninės globos ir paramos šeimoms struktūrų skatinimą;

53. primygtinai ragina Komisiją patvirtinti priemones, kuriomis būtų apsaugotas šeimos ūkininkavimo modelis, kadangi šis modelis sudaro kaimo vietovių pagrindą, yra ekologiškesnis ir juo užtikrinamas ES apsirūpinimo maistu saugumas; pabrėžia, kad reikia sukurti ES paskatų sistemą siekiant apriboti žemės ūkio paskirties žemės kaupimą privačiuose investicijų fonduose ir su tuo susijusį žemės kainų didėjimą; primygtinai ragina apsaugoti mažuosius ir vidutinius ūkius stiprinant kooperatyvų ir profesionalių ūkininkų vaidmenį ES politikoje; be to, ragina valstybes nares įgyvendinti konkrečias priemones šiems ūkiams remti, supaprastinant galimybes gauti kreditą, modernizuojant kaimo infrastruktūrą ir suteikiant postūmį žemės ūkio kooperatyvams;

54. pabrėžia, kad žemės ūkis ir žemės ūkio maisto produktų sektorius atlieka pagrindinį vaidmenį maisto gamybos, apsirūpinimo maistu saugumo užtikrinimo ES ir darbo vietų kūrimo srityje ir kad šis vaidmuo turi būti remiamas, nes jis yra vietos ekonomikos pagrindas ir pagrindinis elementas siekiant užtikrinti tvarią žemėtvarką, taip pat vidaus teritorijų ir kaimo vietovių, kurios dažnai gamina pažangius tipinius tarptautinio lygmens produktus, plėtros ir augimo varomoji jėga; pažymi, kad būtina padėti ūkininkams diegti inovacijas ir įvairinti veiklą, kartu didinant ūkių konkurencingumą; mano, kad

pereinant prie tvaresnio modelio reikia laikytis subalansuoto požiūrio, kuriuo atsižvelgiama į vietos ypatumus ir kaimo bendruomenių ekonominius poreikius, neprimetant pokyčių, kurie galėtų pakenkti jų ilgalaikei plėtrai; atsižvelgdamas į tai, ragina Komisiją ir valstybes nares imtis ryžtingų ir tikslingų veiksmų mažinant pernelyg didelę reguliavimo naštą ir užtikrinant sąžiningas rinkos sąlygas, siekiant sušvelninti ūkių skaičiaus mažėjimą ir skatinti kartų kaitą; ragina teikti tinkamą paramą siekiant skatinti apsirūpinimą maistu ir pasėlių įvairinimą; ypač atkreipia dėmesį į konkrečius struktūrinius atokiausių regionų ir jų kaimo vietovių iššūkius;

55. primygtinai ragina Komisiją ir valstybes nares, siekiant sustiprinti apsirūpinimo maistu saugumą ir užtikrinti, kad Europos ūkininkai nesusidurtų su nesąžininga konkurencija dėl produktų, kurie neatitinka tų pačių aplinkos apsaugos, gyvūnų gerovės ir apsirūpinimo maistu standartų, užtikrinti griežtą į ES importuojamiems žemės ūkio produktams taikomų gamybos standartų lygiavertiškumą, ir šiuo atžvilgiu ragina Komisiją užtikrinti, kad prekybos susitarimuose būtų laikomasi Europos žemės ūkio standartų ir būtų užtikrintos vienodos sąlygos ES ūkininkams;

56. pripažįsta, kad plataus užmojo žaliosios pertvarkos tikslai yra susiję tiek su galimybėmis, tiek su rizika ES žemės ūkiui; pabrėžia, kad laikotarpiu nuo 2005 m. iki 2020 m. ūkių skaičius ES sumažėjo apie 37 proc.; atsižvelgdamas į tai, ragina Komisiją ir valstybes nares imtis veiksmų, kuriais būtų siekiama apriboti ūkių skaičiaus mažėjimą ir remti jų pajamas bei konkurencingumą, norint spręsti šių teritorijų apleidimo problemą ir skatinti kartų kaitą;

57. atkreipia dėmesį į tai, kad reikia supaprastinti administracines prieigos prie ES lėšų procedūras mažinant biurokratizmą ūkininkams ir mažoms kaimo įmonėms ir gerinant koordinavimą tarp institucinių lygmenų, susijusių su lėšų valdymu, siekiant užtikrinti, kad ištekliai būtų teikiami veiksmingiau ir tinkamesniu laiku;

58. atkreipia dėmesį į tai, kad šioms vietovėms ir verslo įmonėms bei ūkių ir miškų savininkams reikia suteikti pakankamą finansinę paramą, įskaitant paramą, skirtą įrangai pirkti ir prižiūrėti, siekiant padidinti Europos konkurencingumą;

59. puikiai supranta, kad kaimo vietovės atlieka svarbų vaidmenį vykdant žaliąją ir skaitmeninę pertvarką; pabrėžia, kad pertvarka turi būti įgyvendinama palaipsniui, laikantis pasiekiamų tikslų; atsižvelgdamas į tai, ragina ES finansavimą geriau susieti su aplinkos tvarumu ir biologinės įvairovės apsauga;

60. pabrėžia, kad reikia remti kaimo bendruomenes Europos regionuose, kurie patyrė didžiausią neigiamą poveikį dėl prekybos Ukrainos žemės ūkio produktais ar jų eksporto;

61. atkreipia dėmesį į kompensacinių priemonių ūkininkams ir kaimo įmonėms svarbą siekiant užtikrinti, kad ekologinė pertvarka būtų teisinga ir praktiška ir nelemtų naujų socialinių ir ekonominių skirtumų; pabrėžia, kad norint, jog ši pertvarka būtų sėkminga, labai svarbu visapusiškai įtraukti visus suinteresuotuosius subjektus, ypač ūkininkus ir miškininkus, ir su jais bendradarbiauti;

62. pabrėžia, kad žemės ūkio veiklos skatinimas yra būtina bet kokios kaimo plėtros strategijos dalis, tačiau vien to nepakanka, nes ne visi kaimo vietovių gyventojai dirba žemės ūkio sektoriuje arba gyvena žemės ūkio struktūrose;

63. pripažįsta, kad turizmas dažnai yra pagrindinis kaimo, kalnų, salų ir atokiausių regionų, taip pat Vidužemio jūros regiono pajamų šaltinis, galintis paskatinti darbo vietų kūrimą ir verslumą bei sudarantis galimybę dėl siūlomos unikalios patirties pritraukti vis daugiau lankytojų, norinčių susipažinti su šių regionų gamta, tradicijomis ir kultūros paveldu; todėl mano, kad turizmas turėtų būti remiamas investuojant į kaimo ekonomiką, užtikrinant sinergiją su žemės ūkio, žuvininkystės, maisto ir kultūros sektoriais, ir kad ES turėtų skatinti šių sektorių sambūvį ir tolesnę plėtrą;

64. pabrėžia, kad kaimo turizmas ir agroturizmas gali būti žemės ūkį papildanti veikla, suteikianti galimybių įvairinti ūkių pajamas ir naudinga kaimo vietovių plėtrai, todėl reikėtų skirti išteklių turizmo ir viešbučių, restoranų ir viešojo maitinimo įstaigų sektoriaus veiklai plėtoti;

65. pabrėžia, kad reikia skatinti kaimo turizmą tvariu būdu; pabrėžia, kad svarbu optimizuoti ekonominę turizmo naudą kaimo vietovėms, kartu kuo labiau sumažinant galimą neigiamą poveikį vietos bendruomenėms ir ekosistemoms;

66. pabrėžia, kad svarbu apsaugoti ir skatinti kalbines mažumas ES kaimo vietovėse, pripažįstant, kad jos yra neatsiejama Europos kultūros paveldo dalis ir regioninės plėtros varomoji jėga; todėl ragina Komisiją ir valstybes nares skirti sanglaudos politikos išteklių kalbų propagavimo, mokymo, kultūrinio turizmo ir vietos verslumo projektams, susijusiems su regionų kalbinėmis ir kultūrinėmis tradicijomis, remti;

67. primygtinai ragina Komisiją ir valstybes nares skatinti turizmą kaimo vietovėse ir vietovėse, kurių gyventojų skaičius sumažėjo arba kurioms gresia gyventojų skaičiaus sumažėjimas, finansuojant iniciatyvas, kuriomis stiprinami istoriniai kaimai ir tradiciniai vietos produktai, ir kuriant naujus žaliuosius kelius bei kitus gamtos kelius, taip pat ženklą, kuriuo būtų pripažįstama išskirtinė kaimo ir gamtos turizmo aplinka, panašų kaip paplūdimiams suteikiamą mėlynosios vėliavos ženklą;

68. pažymi, kad kai kuriose valstybėse narėse savivaldybės atlieka labai svarbų vaidmenį kaip regioninio ekonominio vystymosi varomoji jėga,

nes jos gauna dideles mokestines pajamas iš vietos ekonomikos; pabrėžia, kad šios pajamos gali paskatinti savivaldybes investuoti ES sanglaudos fondų lėšas į savo būsimos mokesčių bazės didinimą, ilgalaikio vietos ekonomikos augimo skatinimą ir ilgalaikių mokestinių pajamų užtikrinimą; šiuo tikslu ragina Komisiją, deramai atsižvelgiant į subsidiarumo principą mokesčių srityje, pradėti dialogą dėl galimos naudos, susijusios su ekonominės veiklos mokesčių pasidalijimu su savivaldybėmis;

69. primygtinai tvirtina, kad pernelyg didelė biurokratija neturėtų trukdyti ūkininkams sutelkti dėmesį į tvarią maisto gamybą ir kaimo ekonominę plėtrą; ragina Komisiją ir valstybes nares į būsimus sanglaudos politikos reglamentus įtraukti stiprų kaimo aspektą ir prioriteto tvarka skatinti geresnį reglamentavimą, siekiant sumažinti administracinę naštą ir imtis veiksmų siekiant užtikrinti kaimo įmonių, ypač MVĮ, kooperatyvų ir piliečių vadovaujamų bendruomenių, konkurencingumą, taip pat skatinti lengvesnę ir veiksmingesnę prieigą prie lėšų, išlaidų mažinimą ir supaprastintus ES finansavimo paraiškų teikimo ir vertinimo procesus, ypač smulkiems paramos gavėjams; dar kartą patvirtina, kad siekiant pagerinti prieigą prie turimų išteklių, labai svarbu optimizuoti procedūras, mažinti biurokratiją ir didinti skaidrumą. todėl ragina Komisiją vadovaujančiosioms institucijoms teikti tinkamas konsultavimo paslaugas ir techninę pagalbą, taip prisidedant prie didesnio lėšų panaudojimo lygio;

70. ragina laikytis labiau integruoto požiūrio į ES pramonės ir sanglaudos politiką, užtikrinant, kad regioninės plėtros strategijos būtų suderintos su pramonės pertvarkos pastangomis, ypač šiaurinėse retai apgyvendintose vietovėse;

71. pabrėžia technologijų sektoriuose veikiančių MVĮ svarbą siekiant užtikrinti skaitmeninimą kaimo vietovėse ir ekonominį atsparumą; ragina Komisiją užtikrinti, kad viešosiomis priemonėmis būtų remiamos vietos įmonės ir skatinama artumu grindžiama ekonomika, vengiant kriterijų, kurie gali būti nepalankūs mažesnėms įmonėms;

72. pabrėžia, kad reikia geriau suderinti esamas teritorinės plėtros priemones ir struktūrinius fondus, įskaitant tokias iniciatyvas kaip specialistų potencialų išnaudojimo priemonė ir Merų paktas;

73. paveda Pirmininkei perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.